

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 103

din 07 iulie 2022

Prin Raportul de control tematic mixt nr. 21-2710/DIJ/2022 și nr. 21-2712/DIP/2022, Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul controlului vizând respectarea dispozițiilor cu caracter obligatoriu menționate în hotărârile judecătorului de drepturi și libertăți și ale judecătorului de cameră preliminară de către parchete în anumite cazuri, precum și în legătură cu respectarea de către instanțele judecătorești a hotărârilor instanțelor de control judiciar în cazuri de trimitere a cauzelor spre rejudecare.

Analizând raportul Inspekției Judiciare și înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Ordinul nr. 60/2021 emis de inspectorul-șef al Inspekției Judiciare, s-a dispus efectuarea unui control *tematic mixt la toate instanțele judecătorești și parchetele din cadrul sistemului judiciar*, având patru obiective, respectiv:

a) identificarea dosarelor în care au fost pronunțate soluții de admitere a contestațiilor privind durata procesului penal dispuse de judecătorul de drepturi și libertăți, în conformitate cu dispozițiile art. 488⁶ din Codul de procedură penală, precum și verificarea respectării termenelor stabilite de judecătorul de drepturi și libertăți în care procurorul să rezolve cauza potrivit art. 327 din Codul de procedură penală;

b) identificarea dosarelor în care au fost pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 341 alin. (6) lit. b) și, respectiv, art. 341 alin. (7) pct.2 lit. b) din Codul de procedură penală, soluții de admitere a plângerilor formulate împotriva soluțiilor de clasare, precum și verificarea respectării dispozițiilor cu caracter obligatoriu ale judecătorului de cameră preliminară menționate în cuprinsul hotărârilor;

c) identificarea dosarelor în care au fost pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 318 alin. (15) lit. a) din Codul de procedură penală, soluții de respingere a cererilor de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală cu trimiterea

cauzelor la procuror pentru a începe sau a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală, precum și verificarea respectării dispozițiilor cu caracter obligatoriu ale judecătorului de cameră preliminară menționate în cuprinsul hotărârilor;

d) identificarea dosarelor în care au fost pronunțate soluții de admitere a căilor de atac cu trimiterea spre rejudecare în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b), respectiv art. 448 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și verificarea respectării de către instanțele de rejudecare a hotărârilor instanțelor de control judiciar, potrivit art. 425 alin. (1) și, respectiv, art. 450 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Conform dispozițiilor ordinului emis de către inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, verificările au vizat activitatea instanțelor și parchetelor în materia analizată, pe ultimii 5 ani, excepție constituind Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, în legătură cu care, prin Ordinul nr. 81/2021 al inspectorului-șef al Inspecției Judiciare, prin care a fost modificat Ordinul nr. 61/2021, s-a stabilit că, la această unitate de parchet, controlul tematic se va realiza doar cu privire la soluțiile dispuse în perioada 23 octombrie 2018 - 1 iulie 2021.

La planificarea activităților de verificare și la întocmirea raportului de control au fost avute în vedere datele și informațiile transmise de conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și, centralizat, de către fiecare curte de apel, precum și de către fiecare unitate de parchet, precum și datele obținute pe baza evidențelor din sistemul informatic ECRIS.

Verificările efectuate și concretizate în prezentul raport au avut ca obiectiv formarea unei imagini de ansamblu asupra:

- respectării de către procuror a dispozițiilor obligatorii ale judecătorului de drepturi și libertăți dispuse în hotărârile prin care a admis contestația privind durata procesului penal în cursul urmăririi penale, a dispozițiilor obligatorii ale judecătorului de cameră preliminară dispuse în hotărârile prin care a admis plângerea împotriva soluției de neurmărire sau netrimite în judecată și a restituit cauza la procuror ori a respins cererea de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală cu trimiterea cauzei la procuror pentru a începe sau a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală;

- respectării de către judecător a dispozițiilor instanței superioare cuprinse în hotărârile prin care a admis contestația privind durata procesului penal în cursul judecății;

- respectării de către instanțele de rejudecare a hotărârilor instanțelor de control judiciar.

Cu privire la **verificarea respectării de către procuror a dispozițiilor obligatorii ale judecătorului de drepturi și libertăți/judecătorului de cameră preliminară**, Plenul Consiliului

Superior al Magistraturii reține că în urma controlului se desprind *două seturi de informații* relevante cu privire la *practica administrativă și însușirea conceptuală* în privința tematicii supuse controlului.

În ceea ce privește aspectele privind capacitatea sistemului judiciar de a consemna și releva o abordare unitară, este de menționat faptul că numărul de dosare verificate este unul care poate fi doar estimat, deoarece, nu întotdeauna datele comunicate au avut corespondent exact în evidențele instanțelor/parchetelor.

Din perspectiva *accesării bazei de date a sistemului informatic ECRIS*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că unele instanțe au transmis informații cu privire la dosare asociate/conexe aceluiasi dosar, având obiect de interes pentru prezenta lucrare și care ar fi putut conduce la o interpretare parțială a respectării ori nu a dispozițiilor judecătorului, iar într-o altă abordare alte instanțe au ales a comunica faptul că nu pot furniza date și informații referitoare la stadiul actual al procedurilor, neexistând o obligație legală sau regulamentară, nici pentru procuror de a pune la dispoziție, nici pentru judecător de a solicita, în timp ce la nivelul unităților de parchet, accesarea sistemului informatic ECRIS nu conduce la o imagine corectă din punct de vedere statistic asupra domeniului de analiză, informatizarea pe acest segment fiind diferită celei utilizate de către instanțele judecătorești.

Maniera neunitară la nivel național de extragere a datelor a generat atât situația în care să se poată aprecia asupra respectării ori nu a dispozițiilor obligatorii ale judecătorului/instanței, cât și situația evidențierii ori nu fidele a cauzelor având unul dintre obiectele de interes pentru prezenta lucrare la unitățile de parchet. Dat fiind că sistemul informatic nu are referiri la dosare asociate/conexe aceluiasi dosar de urmărire penală, verificările au fost efectuate pe baza de registre, conturându-se o serie de impedimente în raportare cu privire la cauzele preluate, declinate.

La instanțele judecătorești, extragerea datelor din sistemul informatic a fost efectuată pe fiecare dintre cele trei obiecte: *contestație durată proces, plângere împotriva soluției de neurmărire sau netrimiteră în judecată, cerere de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală*, dar, folosind ca motor de căutare și *soluția*, ceea ce a presupus completarea anterioară corectă a acesteia în sistemul informatic. În caz de necompletare, această dinamică a operațiunilor de inserare, concretizată în activități diferite exercitate de persoane cu atribuții diferite, a condus la erori în evidențiere (spre exemplu, necompletarea rubricii privind soluția sau completarea eronată a acesteia).

În ceea ce privește *unitățile de parchet*, verificările efectuate au relevat câteva aspecte legate de modalitatea de colectare a datelor cu titlu general. Astfel, au fost constatate situații în care numerotarea dosarelor în situația tabelară a fost greșită; au fost *omise de la raportare o*

serie de dosare, urmare a preluării/declinării lor la alte unități de parchet; au fost situații în care unele dosare au fost menționate de două ori; de asemenea, au fost identificate situații statistice comunicate de unitățile de parchet care cuprindeau și cauze care nu formau obiectul prezentelor verificări, prin raportare la soluția pronunțată de judecător sau de procurorul ierarhic superior. Drept urmare, a fost necesară extragerea evidențelor care nu au prezentat interes pentru verificarea și validarea datelor.

Cu privire la *constatările privind răspunsul la obiective*, din verificările efectuate a reieșit faptul că datele statistice comunicate de instanța supremă și de către curțile de apel, comparate cu datele statistice comunicate de unitățile de parchet, relevă un număr diferit de dosare pentru fiecare dintre cele trei obiective comune, între instanțe și parchete.

Astfel, *la nivelul instanțelor judecătorești* au fost înregistrate 5544 de contestații privind durata procesului penal în cursul urmăririi penale soluționate de judecătorul de drepturi și libertăți, iar *la unitățile de parchet* au fost în evidență 4906 astfel de contestații, conturându-se o diferență apreciazabilă de dosare neevidențiate la unitățile de parchet, respectiv 638 de dosare.

În ceea ce privește *plângerile admise împotriva soluției de neurmărire sau netrimiteră în judecată*, de interes pentru prezentul control, a fost identificat un număr de 9012 astfel de cauze la instanțe și 9103 la unitățile de parchet, nefiind evidențiate de instanțe în răspunsurile comunicate un număr de 91 de cauze.

În ceea ce privește *cererile de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală respinse*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că la nivelul instanțelor au fost identificate 6108 astfel de cauze, iar la *nivelul parchetelor*, numărul acestora a fost mai mare, respectiv 6418 de cauze, diferența fiind de 310 dosare, neevidențiate de instanțe în răspunsurile comunicate.

În ceea ce privește *contestațiile privind durata procesului penal în cursul urmăririi penale*, potrivit datelor statistice oferite de parchete, au fost admise 4906 de contestații în 4073 de dosare, astfel încât diferența reliefează că au fost admise 833 de astfel de contestații în dosare în care, anterior, o altă contestație fusese soluționată de judecător, prin aceasta fiind fixat și termen de finalizare.

În urma analizei efectuate din punct de vedere statistic, verificările efectuate au evidențiat faptul că, la nivelul unităților de parchet, din cele 4906 de contestații privind durata procesului penal admise de judecătorul de drepturi și libertăți, într-un număr de 2831 de contestații nu au fost respectate termenele, ceea ce reprezintă 57,70%, în acest procent nefiind inclusă și diferența dintre contestațiile înregistrate la instanțe și cele evidențiate statistic de parchete, aceasta fiind de 638 de contestații în plus statistic evidențiate de instanțe.

Date fiind diferențele mai sus menționate, pe lângă cele deja precizate privitor la modalitatea de extragere, colectare și transmitere date și informații de interes, în urma verificărilor efectuate se impune a fi subliniată lipsa unei evidențe informatice fidele, corespondentă ECRIS care să vizeze dosarele de urmărire penală în care astfel de contestații au fost formulate și admise și termenele stabilite de judecătorul de drepturi și libertăți. Această măsură trebuie privită prin raportare și la necesitatea identificării cu ușurință a dosarelor (inclusiv la parchete) de către cei în măsură să o facă, indiferent de faptul că au fost declinate/preluate către/de către alte unități prin generarea numărului unic pentru fiecare unitate generală de parchet cu modificarea corespunzătoare a regulamentului propriu de organizare și funcționare. Acest demers informatic ar reduce până la eliminare situația neevidențierii contestațiilor privind durata procesului penal/plângerilor la dosarele preluate/declinate de/la alte unități de parchet.

Din verificările efectuate la nivelul instanțelor, din numărul de 5544 de contestații privind durata procesului penal în cursul urmăririi penale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că nu poate fi precizat cu certitudine câte au fost admise în același dosar, neexistând o evidență separată pe contestații și dosare de urmărire penală, ca la unitățile de parchet. Pe de altă parte, au fost instanțe care au precizat că nu dețin informații cu privire la modalitatea de finalizare a urmăririi penale sau cu privire la soluționarea de noi contestații durată proces în același dosar. Instanțele nu au datele necesare pentru a oferi informații complete despre activitatea procurorului ulterior admiterii unei contestații durată proces în faza de urmărire penală, despre respectarea de către acesta a termenului stabilit, despre motivele care au determinat nerespectarea.

Verificările efectuate la unitățile de parchet *au conturat existența unor motive obiective de nerespectare a termenului*, dar au existat și situații în care nerespectarea nu a fost justificată. Spre exemplu, s-a constatat că nerespectarea termenelor stabilite de judecătorul de drepturi și libertăți s-a realizat pe fondul *lipsei ritmicității* în efectuarea activităților de urmărire penală (astfel cum s-a constatat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Slobozia, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Cornetu) sau a *lăsării în nelucrare* a unor cauze (astfel cum s-a constatat la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea); cauza s-a aflat în lucru la procuror o perioadă îndelungată de timp, fără a efectua activități de urmărire penală până la adoptarea soluției de clasare (astfel cum s-a constatat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Motru).

În ceea ce privește *termenele* acordate de judecător, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, de regulă, au fost stabilite pe luni, dar au fost și cazuri când acestea au fost stabilite pe zile sau, uneori a fost stabilit termen de un an, precizându-se și momentul de la care încep să curgă. Sub acest aspect, practica este neunitară și la nivelul instanțelor arondate aceleiași curți de apel, precum și la nivel național, unele instanțe precizând că termenul curge de la pronunțare, altele de la comunicarea soluției către procuror, altele neprecizând un astfel de moment. Au fost și situații în care judecătorul nu a precizat un termen, ci doar a subliniat necesitatea ca respectiva cauză să fie soluționată într-un termen rezonabil și a recomandat o atentă supraveghere a activităților ce se vor efectua. Aceste situații identificate reclamă măsuri concrete în scopul conturării unei practici judiciare unitare la nivelul fiecărei curți de apel și, apoi, la nivel național.

Cu privire la încheierile pronunțate de judecător, de regulă, acestea au fost comunicate cu celeritate unității de parchet, dar au existat izolat și situații în care încheierea a fost comunicată ulterior termenului stabilit (astfel cum s-a constatat la Judecătoria Cluj-Napoca).

Au fost identificate, izolat, situații în care dosarul de urmărire penală în care a fost formulată contestație privind durata procesului penal fusese finalizat anterior momentului de admitere a contestației (astfel cum s-a constatat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu, la Judecătoria Babadag), după cum și situații de restituire a dosarului cu întârziere de către judecătorul de drepturi și libertăți (astfel cum s-a constatat la Judecătoria Slatina, la Judecătoria Oravița).

În ceea ce privește *plângerile formulate împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că nu au putut fi puse la dispoziție de către instanțe informații complete referitoare la stadiul actual al procedurilor în dosarele de urmărire penală în care au fost admise plângeri împotriva soluției de clasare și s-a dispus desființarea soluției atacate și trimiterea cauzei motivat la procuror, la modalitatea de respectare a dispozițiilor cu caracter obligatoriu ale judecătorului de cameră preliminară menționate în cuprinsul hotărârilor. Din verificările efectuate asupra datelor analizate, a rezultat că au fost formulate și noi plângeri în același dosar de urmărire penală, din încheieri ulterioare rezultând, pe lângă existența de informații noi și nerespectarea de către procuror a dispozițiilor obligatorii ale judecătorului de cameră preliminară.

În urma analizei efectuate pe baza informațiilor oferite de parchete, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, în multe situații, dispozițiile obligatorii ale judecătorului de cameră preliminară au fost respectate prin raportare la faptul că a fost finalizată urmărirea penală. În concret, potrivit datelor și informațiilor comunicate, au fost soluționate 6785 de

dosare, în lucru rămânând un număr de 1621 de dosare, la care se adaugă dosarele preluate și declinate cu privire la care nu au fost furnizate date și informații.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că în unele situații s-a apreciat de către procuror că nu se mai impunea aducerea la îndeplinire a dispozițiilor cu caracter obligatoriu ale judecătorului de cameră preliminară, dat fiind faptul că s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, a intervenit retragerea plângerii prealabile, persoanele indicate de judecător au refuzat să participe la confruntare, persoanele indicate de judecător au refuzat să fie testate poligraf etc.

Au fost identificate și dosare în care procurorii nu au respectat dispozițiile cu caracter obligatoriu ale judecătorului de camera preliminară, această împrejurare fiind conturată de judecătorul de cameră preliminară care a soluționat o nouă plângere în același dosar de urmărire penală.

Unele încheieri prin care s-a dispus trimiterea cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale nu sunt motivate cu privire la dispoziția de restituire la procuror, sub aspectul actelor care ar trebui să fie efectuate pentru a completa urmărirea penală, a probelor ce ar urma a fi administrate. Or, din această perspectivă, trebuie menționat că, prin Decizia nr. 26/02 iunie 2008, de admitere a recursului în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că, în cazul soluției de admitere a plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, întemeiată pe dispozițiile art. 278¹ alin. (8) lit. b) Cod procedură penală anterior, actualul articol 341 alin. (6) lit. b) Cod procedură penală, mențiunile privind faptele, împrejurările ce urmează a fi constatate și mijloacele de probă se vor indica numai în considerentele hotărârii. Prin raportare, la art. 341 alin. (6) lit. b), în care se prevede că trimiterea cauzei la procuror se dispune motivat, judecătorul are obligația ca, în considerentele hotărârii, să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă.

Pornind de la rolul judecătorului de cameră preliminară în cadrul procesului penal, precum și de la obiectivul de reglementare al normelor de art. 341 Cod procedură penală, în cadrul cenzurii realizate de acesta se impune arătarea elementelor concrete care afectează procedurile diligente și echitabile, precum și calea de urmat pentru conformarea procurorului la considerentele și dispozitivul hotărârii. De principiu, procurorul este cel care, în faza de urmărire penală, decide cu privire la utilitatea, concludența și relevanța probelor, însă, în ipoteza particulară în care judecătorul de cameră preliminară a dispus desființarea soluției și completarea urmăririi penale, procurorul pierde marja de apreciere, având obligația respectării preeminenței dreptului decurgând dintr-o hotărâre intrată în autoritatea de lucru judecat.

De asemenea, verificările efectuate au reliefat și finalizarea urmăririi penale întrucât se împlinise termenul de prescripție a răspunderii penale, însă, indiferent de numărul ridicat sau scăzut de astfel de situații, se impune desfășurarea cu celeritate și cu stricta respectare a activităților de urmărire penală și judecată în vederea evitării împlinirii termenului de prescripție. În anumite situații identificate, conformarea în mod lent la dispozițiile judecătorului și atingerea termenului de prescripție reprezintă în fapt încălcarea obligației de îndeplinire a procedurii echitabile în condiții de eficacitate.

În ceea ce privește *soluțiile de respingere a cererilor de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că nu au putut fi puse la dispoziție de către instanțe informații referitoare la stadiul actual al procedurilor în dosarele de urmărire penală în care au fost respinse cereri de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală și trimisă cauza la procuror, la modalitatea de respectare a dispozițiilor cu caracter obligatoriu ale judecătorului de cameră preliminară menționate în cuprinsul hotărârilor.

Analiza datelor și informațiile furnizate de instanțe (au fost și instanțe care nu au furnizat date suplimentare, prin accesări ale sistemului ECRIS privind cauze conexe) a reliefat respectarea într-o mare măsură a dispozițiilor judecătorului de cameră preliminară prin finalizarea urmăririi penale prin clasarea cauzei de către procuror – soluție definitivă; finalizarea urmăririi penale prin sesizarea instanței cu rechizitoriu într-un număr considerabil de cauze; finalizarea urmăririi penale prin încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

Pe baza datelor și informațiilor primite de la unitățile de parchet, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii observă faptul că, din cele 6418 de dosare, au fost soluționate 4969 de dosare, ceea ce reprezintă un procent de 77,42%.

Au fost identificate și cauze în care, contrar dispozițiilor art. 318 alin. (16) Cod procedură penală, finalizarea urmăririi penale s-a concretizat prin admiterea unei noi cereri de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală în același dosar de urmărire, în care inițial altă asemenea cerere fusese respinsă.

Din analiza unor asemenea situații a reieșit faptul că, uneori, prima respingere viza neîndeplinirea condițiilor de formă/nelegalitate ale ordonanței de renunțare la urmărirea penală sau aprecierea asupra existenței interesului public în urmărirea faptei sau asupra existenței de suficiente probe care să conducă la identificarea autorului, iar ulterior remedierii acestora instanța a constatat că sunt întrunite condițiile de formă și de fond, admitând cererea de confirmare.

Au existat și hotărâri de respingere ca inadmisibilă a celei de a doua solicitări de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală, urmare a interpretării restrictive a

sintagmei *indiferent de motiv*, din cuprinsul art. 318 alin. (16) Cod procedură penală. Trebuie avute în vedere dispozițiile procedurale menționate, care stabilesc faptul că, în cazul în care judecătorul a respins cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, o nouă renunțare nu mai poate fi dispusă, indiferent de motivul invocat.

Această împrejurare reclamă nu numai practică judiciară unitară, ci și analiza art. 318 alin. (16) Cod procedură penală din perspectiva unei intervenții legislative pentru reconfigurarea sintagmei *indiferent de motivul invocat*, aplicabilă la momentul la care respingerea inițială a avut în vedere nerespectarea elementelor de legalitate prevăzute de dispozițiile art. 318 Cod proc. penală.

De asemenea, au fost și situații în care judecătorul nu a verificat existența vreunei soluții anterioare de respingere a unei astfel de cereri.

Având în vedere primele trei obiective comune ale controlului mixt efectuat, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii observă faptul că o analiză efectuată, în special, pe baza datelor și informațiilor comunicate de instanțe și parchete și pe baza celor extrase din sistemul informatizat ECRIS oferă doar un tablou parțial asupra respectării sau nu de către procuror a dispozițiilor obligatorii ale judecătorului.

Din răspunsurile transmise de instanțe, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că unitățile de parchet nu furnizează informații judecătorului de drepturi și libertăți/judecătorului de cameră preliminară, cu privire la stadiul procedurilor judiciare, la respectarea sau nerespectarea termenelor stabilite pentru finalizarea urmăririi penale, la actele și măsurile procesuale/procedurale îndeplinite de la momentul la care judecătorul a dispus în mod definitiv sau cele care nu mai sunt posibile de îndeplinit sau cu privire la care procurorul apreciază inutilitatea îndeplinirii/administrației, neexistând o dispoziție procedurală/reglamentară în acest sens și nici bune practici conturate între instanțe și parchete pe acest segment de interes.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că instanțele nu au obligația de a solicita și de a evidenția, din punct de vedere execuțional, modalitatea de respectare de către procuror a termenelor stabilite pentru finalizarea urmăririi penale.

Această neprevădere legală/reglamentară cu referire la concretizarea/respectarea dispozițiilor judecătorului de drepturi și libertăți/judecătorului de cameră preliminară reclamă, din partea decidenților și a celor cu atribuții legislative o *analiză asupra obligativității dispozițiilor judecătorului pentru procuror versus unele abordări din practică în care acest caracter de obligativitate a suferit ajustări*, dată fiind modalitatea de interpretare a procurorului cu privire la suficiența mijloacelor de probă sau relevanța unor mijloace alternative față de cele dispuse de judecător. Obligatorietatea măsurilor dispuse de judecător nu poate fi interpretată ca

o abordare de restrângere a mijloacelor investigative pe care procurorul le poate realiza în completare, ci ca obligație minimală în vederea stabilirii adevărului faptic și al celui juridic necesar garantării echilibrului și egalității de arme, precum și echității și eficacității procedurii.

Din perspectiva constatărilor vizând activitatea instanțelor, această analiză reclamă modificări legislative și regulamentare atât la nivelul procedurilor ce reglementează urmărirea penală, cât și cercetarea judecătorească, care să permită verificarea respectării dispozițiilor obligatorii ale judecătorului și să stabilească procedurile necesare a fi parcurse în acest scop, ca și mijloacele de remediere în cazul în care s-ar constata nerespectări subiective, lăsare în nelucrare a cauzelor, lipsă de ritmicitate în desfășurarea urmăririi penale. Crearea și operaționalizarea unui mecanism de verificare a respectării de către procuror a dispozițiilor obligatorii a judecătorului este necesară tocmai pentru a răspunde rațiunii legiferării acestor trei tipuri de cauze.

Astfel, din verificările efectuate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că există deficiențe în ceea ce privește activitatea procurorului, dar și în ceea ce privește activitatea judecătorului, cauzate de neclaritatea textului de reglementare, dar și de interpretarea neunitară a acestuia, precum și de aspecte de incoerență în evidențele administrative ale unităților de parchet cu privire la circuitul cauzelor penale ce fac obiectul prezentei tematici de control.

Privitor la **verificarea respectării de către instanța de rejudicare a dispozițiilor obligatorii ale instanței de control judiciar**, din verificările efectuate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că au fost identificate 2941 de cauze în care au fost pronunțate soluții de admitere a apelului și de desființare a sentinței primei instanțe și de dispunere a rejudicării de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată, în raport de dispozițiile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod de procedură penală, ori în care au fost date soluții la judecata recursului în casație, de admitere a recursului în casație și de casare a hotărârii atacate și de dispunere a rejudicării de către instanța de apel, în raport de dispozițiile art. 448 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod de procedură penală.

Din datele furnizate de instanțe privind modalitatea de respectare a dispozițiilor instanțelor de control judiciar, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că dispozițiile instanței de control judiciar au fost respectate de către instanța de rejudicare într-un procent de 99,32%, cu precizarea că aceste aspecte rezultă din stadiul procedurilor efectuate până la data controlului.

Cu toate acestea, date fiind repetitivitatea unor motive de desființare și de trimitere a cauzei spre rejudicare de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată, numărul ridicat de cauze în care hotărârile judecătorești au fost desființate de către instanța de control judiciar

Întrucât instanța de fond nu a motivat soluția, precum și celelalte motive care au condus la desființarea hotărârilor, este necesară reaprecierea asupra caracterului nesupletiv al ședințelor trimestriale de analiză a practicii instanțelor de control judiciar, întrucât caracterul unitar al justiției în ierarhia treptelor de jurisdicție obligă instanțele la disciplină juridică.

a. Cu privire la constatările expuse în Raportul de control tematic mixt nr. 21-2710/DII/2022 și nr. 21-2712/DIP/2022 al Inspecției Judiciare au fost formulate **obiecțiuni** de către Judecătoria Câmpulung în legătură cu cele reținute referitor la dosarul nr. _____ al acestei instanțe (pagina 122). În concret, Judecătoria Câmpulung a susținut că, deși s-a reținut prin raport că dosarul nr. _____ a fost trimis spre rejudecare la finalul celor două cicluri procesuale pentru același motiv, respectiv, faptul că inculpatul _____ nu putea fi prezent la judecarea cauzei sale în primă instanță deoarece acesta era implicat, în același timp, în proceduri judiciare ce se derulau pe rolul autorităților Italiene, fiind arestat în cursul judecării pe fond, casarea cu rejudecare în cel de-al doilea ciclu procesual a fost dispusă pe considerent ce țineau de încadrarea juridică a faptelor.

Analizând obiecțiunile formulate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că acestea nu sunt întemeiate, menținându-se constatarea privind identificarea a 20 de dosare în care s-a apreciat că nu au fost respectate dispozițiile instanței de control judiciar, de către instanța de rejudecare, dar se rectifică motivul trimiterii spre rejudecare în al doilea ciclu procesual.

După reexaminarea materialului avut în vedere la efectuarea controlului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a constatat că dosarul cu nr. _____ a fost reînregistrat pe rolul Judecătoriei Câmpulung la data de _____ și a doua rejudecare, și a fost soluționat prin sentința penală nr. _____ motivată la data de _____ definitivă prin decizia penală _____ a Curții de Apel Pitești.

Inițial, dosarul nr. _____ înregistrat pe rolul Judecătoriei Câmpulung, a fost soluționat prin sentința penală _____ Prin decizia penală _____ urții de Apel Pitești – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în baza art. 421 pct. 2 lit. b) Cod procedură penală raportat la art. 281 alin. 1 lit. e) Cod procedură penală, au fost admise apelurile declarate, a fost desființată în totalitate sentința penală atacată, dispunându-se rejudecarea de către instanța de fond, respectiv Judecătoria Câmpulung. S-a reținut de către instanța de control judiciar că inculpatul _____ nu putea fi prezent la judecata cazului său în primă instanță, de vreme ce era implicat în același timp în proceduri judiciare ce se derulau pe rolul autorităților italiene, fiind și arestat în cursul judecării de fond la Judecătoria Câmpulung. Prin decizia pronunțată, Curtea de Apel a mai arătat că, la rejudecare, instanța de fond va întreprinde demersuri pentru a asigura prezența inculpatului

..... la judecată în cazul în care acesta este arestat în altă cauză și va administra toate probele pe care le consideră de cuviință pentru justa soluționare a cauzei, în raport cu ambii inculpați.

În consecință, potrivit dispozițiilor art. 421 alin. (2) lit. b) teza a II-a Cod procedură penală, instanța de apel a desființat sentința primei instanțe și a dispus rejudecarea de către aceasta datorită existenței unui caz de nulitate absolută.

În prima rejudecare, dosarul a fost reînregistrat pe rolul Judecătoriei Câmpulung sub nr. la data de 05.12.2016 și a fost soluționat prin sentința penală nr. definitivă prin decizia penală nr. pronunțată de Curtea de Apel Pitești prin care au fost admise apelurile formulate, a fost desființată, în totalitate, sentința și trimisă cauza spre rejudecare, la aceeași instanță de fond, respectiv Judecătoria Câmpulung. S-a reținut de către instanța de control judiciar că, referitor la același inculpat instanța de fond, după ce a schimbat încadrarea juridică cu privire la infracțiunile de amenințare și lovire sau alte violențe, prevăzute de art. 180 alin. (1) și art. 193 din Codul penal anterior, nu s-a pronunțat asupra acestor infracțiuni. S-a mai reținut legat de inculpatul și faptul că a fost emis de către autoritățile italiene ordin de executare cu suspendarea contextuală – arest la domiciliu din data de perioada de executat fiind închisoare de 3 ani și 6 luni și 2100 euro amendă, data începerii executării fiind, iar scadența pedepsei fiind la eci, ulterior pronunțării.

Nu în ultimul rând, instanța de control judiciar a reținut necesitatea soluționării cauzei cu privire la ambii inculpați, dată fiind cererea Ministerului Public, la termenul din data de, de disjungere a cauzei cu privire la cercetarea inculpatului pentru comiterea celor două infracțiuni cu privire la care s-a dispus schimbarea încadrării juridice. Or, analiza asupra încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatului a fost efectuată încă din primul ciclu procesual, împrejurare care a determinat instanța de control judiciar, prin decizia penală nr. să sublinieze necesitatea administrării tuturor probelor necesare pentru justa soluționare a cauzei, în raport cu ambii inculpați. Această dispoziție presupune că instanța are obligația de a se pronunța asupra tuturor faptelor reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare, acesta fiind motivul de desființare a hotărârii pronunțate după al doilea ciclu procesual.

b. De asemenea, Curtea de Apel Târgu – Mureș a formulat unele *precizări* considerate a fi necesar de făcut pentru acuratețea constatărilor cuprinse în Raport, fără a fi formulate obiecțiuni. Astfel, se arată în aceste precizări că, în mod obiectiv în raport au fost inserate anumite considerații, rezultate pe baza constatărilor, dar și că în mod fundamentat au fost efectuate anumite distincții, rezultate pe analiza dispozițiilor legale, de unde reiese că aceste

aprecieri sunt concordante cu concluziilor raportului, la care de altfel se și face referire în mod expres.

În ceea ce privește modul de obținere a relațiilor de la parchet, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii observă că nu au fost reținute aspecte negative în activitatea instanțelor din raza acestei curți de apel, scopul controlului fiind acela de a obține datele solicitate, astfel că nu au fost și nici nu pot fi trase concluzii contrare din modul de relaționare interinstituțională din partea altor instanțe, care au identificat măsuri suplimentare pentru a răspunde solicitărilor controlului. Faptul că în Raportul de control tematic mixt au fost oferite anumite date și informații cu privire la activitatea de culegere a informațiilor de către unele instanțe nu are altă semnificație decât aceea de a ilustra problematica ce a constituit obiect al controlului, pe baza unor situații concrete constatate, și nu de a identifica modalități de cooperare interinstituțională sau de a face evaluări manageriale pe baza acestor constatări. Activitatea suport pentru întocmirea raportului a avut în vedere detalii privind toate instanțele și toate dosarele analizate, astfel că prezentarea rezultatelor altfel decât prin sinteze, generalizări și exemple ar fi îngreunat parcurgerea materialului documentar.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră că precizările formulate de Curtea de Apel Târgu – Mureș nu conduc la modificarea datelor din raport, ci oferă anumite explicații ori justificări, care nu fac decât să întărească conținutul propriu-zis al raportului.

Pentru aceste motive, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că precizările făcute de Curtea de Apel Târgu - Mureș nu constituie critici ale raportului, reținându-se că aspectele de genul celor expuse în raport au fost avute în vedere printr-o amplă activitate de analiză a dosarelor de la nivelul întregului sistem judiciar.

c. Totodată, Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița și Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București au transmis *observații, fără a fi formulate obiecțiuni*. Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița a considerat necesar a sublinia faptul că, în practică, dispozițiile judecătorului de cameră preliminară sau ale judecătorului de drepturi și libertăți nu se corelează cu complexitatea ori specificul cauzei și cu volumul de activitate al organelor de urmărire penală. Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București și-a exprimat opinia privind lipsa de utilitate a înființării unui registru privind evidențierea contestațiilor privind durata procesului și a termenelor stabilite de judecător, precum și dificultatea gestionării unei astfel de evidențe din cauza personalului auxiliar insuficient și a volumului de activitate. În plus, unitatea de parchet a arătat că este de recomandat ca și în cazul dosarelor înregistrate prin declinare de competență, în care anterior declinării au fost respinse cererile de confirmare a ordonanțelor de renunțare la urmărirea penală ori au fost admise plângeri împotriva soluțiilor, unitatea care dispune declinarea de competență să facă mențiuni în acest sens în adresa de înaintare a dosarului.

Analizând sesizările transmise de către cele două unități de parchet indicate anterior, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că acestea nu au formulat obiecțiuni referitoare la constatările prezentate în Raport, ci au prezentat propriile observații generale pe marginea tematicii controlului, respectiv, pe marginea a două dintre propunerile formulate de echipa de inspectori.

Urmare a constatărilor reliefate în cuprinsul Raportului de control tematic mixt nr. 21-2710/DIJ/2022 și nr. 21-2712/DIP/2022 al Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că au fost evidențiate trei categorii de lacune, respectiv, de reglementare, de organizare și funcționare, de armonizare a practicii judiciare. Drept urmare, Inspecția Judiciară a formulat o serie de propuneri referitoare la remedierea acestor aspecte, pe care Plenul Consiliului Superior al Magistraturii le apreciază ca fiind întemeiate și necesare pentru remedierea lacunelor constatate, și, pe cale de consecință, urmează a le admite.

Astfel, în vederea asigurării cadrului de reglementare privind monitorizarea respectării dispozițiilor judecătorului de drepturi și libertăți/judecătorului de cameră preliminară pe parcursul derulării urmăririi penale, ulterior restituirii în procedurile prevăzute de art. 318 și art. 488⁶ Cod procedură penală, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că se impune modificarea normelor Codului de procedură penală și Regulamentului de ordine interioară a parchetelor, în sensul:

- a. reformulării conținutului normativ al art. 318 alin. (16) Cod procedură penală, sub aspectul sintagmei *indiferent de motiv*;
- b. modificării art. 175 din Regulamentul de ordine interioară a parchetelor în sensul introducerii *Registrului de evidență a contestațiilor privind durata procesului penal și a termenelor stabilite de judecătorul de drepturi și libertăți*.

În același sens, pentru asigurarea cadrului organizatoric și funcțional la nivelul instanțelor și parchetelor, pentru asigurarea coerenței și eficacității aplicării dispozițiilor judecătorului de drepturi și libertăți și judecătorului de cameră preliminară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că se impune adoptarea următoarelor măsuri:

- a. *exercitarea funcției control-reglare de către președinții de instanțe, președinții de secție penală în sensul identificării disfuncțiilor la nivel execuțional penal, prin raportare la faptul că au existat situații de comunicare a încheierii de admitere a contestației privind durata procesului penal în cursul urmăririi penale după termenul fixat pentru finalizarea urmăririi penale ori dosarul de urmărire penală a fost restituit cu întârziere, față de termenul limită până la care urmărirea penală urma să fie finalizată;*
- b. monitorizarea termenelor speciale de redactare a hotărârilor judecătorești pronunțate în procedurile care constituie obiectul controlului;

c. actualizarea evidențelor existente la nivelul fiecărei unități de parchet cu date și informații privind soluțiile pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți/judecătorul de cameră preliminară în procedurile analizate, în ceea ce privește dosarele înregistrate prin preluare/declinare;

d. verificarea lunară de către procurorii cu funcție de conducere a respectării termenelor stabilite de judecătorul de drepturi și libertăți și exercitarea unui control operativ curent riguros asupra activității procurorilor în cauzele în care au fost admise contestații privind durata procesului penal. Se recomandă, totodată, ca în adresa de înaintare a dosarului declinat sau preluat, să se facă mențiunea privind existența unei contestații admise și a termenului stabilit de judecător;

e. respectarea de către procurori a imperativului echitabilității procedurii, din perspectiva caracterului rezonabil al duratei acesteia, prin efectuarea cu ritmicitate a actelor de urmărire penală, respectiv, prin exercitarea unei activități de supraveghere a cercetării penale eficiente, de natură a conduce la accelerarea procedurilor și prevenirea/înlăturarea situațiilor de întârziere imputabilă în finalizarea urmăririi penale.

Nu în ultimul rând, potrivit propunerilor formulate de Inspekția Judiciară, pentru eliminarea lacunelor de armonizare a practicii judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că se impune adoptarea următoarelor măsuri:

a. continuarea desfășurării activității de pregătire profesională în cadrul întâlnirilor periodice ale judecătorilor cu evidențierea practicii judiciare a instanțelor superioare în situațiile de trimitere a cauzelor spre rejudecare și a analizei problemelor de drept care au condus la aplicarea greșită a legii sau la o practică judiciară neunitară, în scopul pronunțării unor hotărâri legale și temeinice, precum și a evitării nerespectării dispozițiilor hotărârilor instanțelor de control judiciar;

b. continuarea organizării întâlnirilor periodice ale judecătorilor, având ca obiect și dezbateră problemelor de drept în materiile care au constituit obiectul controlului, precum și modul de interpretare și de aplicare a dispozițiilor legale adiacente (contestații privind durata procesului, plângeri privind soluțiile procurorilor și, respectiv, confirmări ale soluției de renunțare la urmărirea penală) în vederea asigurării unei practici judiciare unitare, coerente și previzibile;

c. aplicarea unitară a dispozițiilor art. 335 alin. (5) Cod procedură penală, în sensul de a dispune cu caracter obligatoriu în ceea ce privește redeschiderea urmăririi penale și completarea urmăririi penale cu privire la toate faptele și împrejurările arătate de judecătorul de cameră preliminară, prin mijloacele de probă indicate în cuprinsul încheierii de admitere a plângerii împotriva soluției, în temeiul prevederilor art. 341 Cod procedură penală;

d. identificarea aspectelor de practică neunitară la nivelul fiecărei unități de parchet privind soluțiile judecătorului de cameră preliminară în materia cererilor de confirmare a renunțării la urmărirea penală pentru implementarea politicilor de prevenție și de combatere a fenomenelor infracționale identificate în anumite perioade de timp ca fiind de o anumită gravitate sau amploare în raza teritorială de competență.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 37 lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți privitor la aprobarea raportului de control, respectiv 17 voturi pentru aprobare și 1 vot împotrivă, precum și cu majoritatea voturilor membrilor prezenți privitor la aprobarea măsurilor propuse de către Inspecția Judiciară;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Aprobă Raportul de control tematic mixt nr. 21-2710/DIJ/2022 și nr. 21-2712/DIP/2022 al Inspecției Judiciare privind respectarea dispozițiilor cu caracter obligatoriu menționate în hotărârile judecătorului de drepturi și libertăți și ale judecătorului de cameră preliminară de către parchete în anumite cazuri, precum și în legătură cu respectarea de către instanțele judecătorești a hotărârilor instanțelor de control judiciar în cazuri de trimitere a cauzelor spre re judecare.

Art.2 - Aprobă măsurile propuse de către Inspecția Judiciară în cuprinsul raportului, respectiv:

- ***se impune modificarea normelor Codului de procedură penală și Regulamentului de ordine interioară a parchetelor, în sensul:***

1. reformulării conținutului normativ al art.318 alin. (16) Cod procedură penală, sub aspectul sintagmei *indiferent de motiv*; (majoritate: 13 voturi DA, 5 voturi NU)

2. modificării art. 175 din Regulamentul de ordine interioară a parchetelor în sensul introducerii Registrului de evidență a contestațiilor privind durata procesului penal și a termenelor stabilite de judecătorul de drepturi și libertăți; (majoritate: 10 voturi DA, 8 voturi NU)

- ***se impune adoptarea următoarelor măsuri în vederea asigurării cadrului organizatoric și funcțional la nivelul instanțelor și parchetelor, pentru asigurarea coerenței și eficacității***

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

aplicării dispozițiilor Judecătorului de drepturi și libertăți și Judecătorului de cameră preliminară:

1. exercitarea funcției control-reglare de către președinții de instanțe, președinții de secție penală în sensul identificării disfuncțiilor la nivel execuțional penal, prin raportare la faptul că au existat situații de comunicare a încheierii de admitere a contestației privind durata procesului penal în cursul urmăririi penale după termenul fixat pentru finalizarea urmăririi penale ori dosarul de urmărire penală a fost restituit cu întârziere, față de termenul limită până la care urmărirea penală urma să fie finalizată; (majoritate: 16 voturi DA, 2 voturi NU)

2. monitorizarea termenelor speciale de redactare a hotărârilor judecătorești pronunțate în procedurile care constituie obiectul controlului; (majoritate: 16 voturi DA, 2 voturi NU)

3. actualizarea evidențelor existente la nivelul fiecărei unități de parchet cu date și informații privind soluțiile pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți/judecătorul de cameră preliminară în procedurile analizate, în ceea ce privește dosarele înregistrate prin preluare/declinare; (majoritate: 16 voturi DA, 2 voturi NU)

4. verificarea lunară de către procurorii cu funcții de conducere a respectării termenelor stabilite de judecătorul de drepturi și libertăți și exercitarea unui control operativ curent riguros asupra activității procurorilor în cauzele în care au fost admise contestații privind durata procesului penal. Se recomandă, totodată, ca în adresa de înaintare a dosarului declinat sau preluat, să se facă mențiunea privind existența unei contestații admise și a termenului stabilit de judecător; (majoritate: 16 voturi DA, 2 voturi NU)

5. respectarea de către procurori a imperativului echitabilității procedurii, din perspectiva caracterului rezonabil al duratei acesteia, prin efectuarea cu ritmicitate a actelor de urmărire penală, respectiv, prin exercitarea unei activități de supraveghere a cercetării penale eficiente, de natură a conduce la accelerarea procedurilor și prevenirea/înlăturarea situațiilor de întârziere imputabilă în finalizarea urmăririi penale; (majoritate: 16 voturi DA, 2 voturi NU)

- măsuri în vederea armonizării practicii judiciare:

1. continuarea desfășurării activității de pregătire profesională în cadrul întâlnirilor periodice ale judecătorilor cu evidențierea practicii judiciare a instanțelor superioare în situațiile de trimitere a cauzelor spre rejudecare și a analizei problemelor de drept care au condus la aplicarea greșită a legii sau la o practică judiciară neunitară, în scopul pronunțării unor hotărâri legale și temeinice, precum și a evitării nerespectării dispozițiilor hotărârilor instanțelor de control judiciar; (majoritate: 16 voturi DA, 2 voturi NU)

2. continuarea organizării întâlnirilor periodice ale judecătorilor, având ca obiect și dezbaterile problemelor de drept în materiile care au constituit obiectul controlului, precum și modul de interpretare și de aplicare a dispozițiilor legale adiacente (contestații privind durata

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

procesului, plângeri privind soluțiile procurorilor și, respectiv, confirmări ale soluției de renunțare la urmărirea penală) în vederea asigurării unei practici judiciare unitare, coerente și previzibile; (majoritate: 16 voturi DA, 2 voturi NU)

3. aplicarea unitară a dispozițiilor art.335 alin. (5) Cod procedură penală, în sensul de a dispune cu caracter obligatoriu în ceea ce privește redeschiderea urmăririi penale și completarea urmăririi penale cu privire la toate faptele și împrejurările arătate de judecătorul de cameră preliminară, prin mijloacele de probă indicate în cuprinsul încheierii de admitere a plângerii împotriva soluției, în temeiul dispozițiilor art. 341 Cod procedură penală; (majoritate: 15 voturi DA, 3 voturi NU)

4. identificarea aspectelor de practică neunitară la nivelul fiecărei unități de parchet privind soluțiile judecătorului de cameră preliminară în materia cererilor de confirmare a renunțării la urmărirea penală pentru implementarea politicilor de prevenție și de combatere a fenomenelor infracționale identificate în anumite perioade de timp ca fiind de o anumită gravitate sau amploare în raza teritorială de competență. (majoritate: 15 voturi DA, 3 voturi NU)

Art.3 - Prezenta Hotărâre nr. 103 din 07 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare, precum și conducerilor administrative ale curților de apel și parchetelor de pe lângă curțile de apel.

Data în București, la data de 07 iulie 2022

Președinte
Judecător Marian BUDA

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011